

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εν Σμύρνῃ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ

Εν Σμύρνῃ συνδρομὴ ἔτησία Μετζ. 6

» ταῖς ἐπαρχίας » 8

» τῷ ἐξωτερικῷ Φρ. 40

Διατριβαὶ καὶ εἰδοποιήσεις
κατ' ἀποκοπὴν καὶ προπληρωτέαι.

Πᾶσα πληρωμὴ ἐπὶ ἀποδείξει φερούσῃ, σὺν τῇ σφρα-
γίδι, τὰς ὑπογραφὰς Διευθύνσεως καὶ Διαχειρίσεως.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΟΥΔΕΝΙ ΔΙΔΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡΜΟΝΙΑ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠ

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1909

ΤΙΤΕΤΩΤΗΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥΤΗΣ Μ. Δ. ΣΕΙΖΑΝΗΣ

ARMONIA

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙ
ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ



Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν ἐφημερίδα δέον
νὰ ᾖ ἀππλλαγμένη παντὸς ταχυδρ. τέλους

Δι' οὐδενὸς χειρογράφου τὴν ἐπιστροφὴν,
δημοσιευομένου ἢ μὴ, εὐθύνεται ἡ Διεύθυνσις.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΝΤΙ ΜΕΤΑΛ. 2

ΤΙΜΟΤΗΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥΤΗΣ Μ. Α. ΣΕΙΖΑΝΗΣ

ΕΤΟΣ 29ον = ΑΡΙΘΜΟΣ 6678

ΟΙ ἙΠΤΑ ἈΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ἈΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ



Ὅλα τιμῇ εἰς τὰς πόλεις,
τὰς ἀνηκούσας εἰς τὸν θεῖον ἀστερισμὸν
τῆς Ἀποκαλύψεως.

ΥΠΟ
Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1909

ΤΗΚΟΜΑΙ
ΑΛΛΟΙΣ ΥΠΗΡΕΤΩΝ

Εγρίψαμεν ἐν ὀλίγοις περὶ τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος περισπουδάστου συγγράμματος τοῦ κ. Γ. Πάκη «Οἱ Ἑπτὰ Ἀστέρες τῆς Ἀποκαλύψεως», ἐπιφυλαχθέντες νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ ἔργου, χρήζοντος ἐμῆς μελέτης καὶ ἀναλύσεως ἀναλόγου τοῦ πνευματικοῦ καὶ τυπογραφικοῦ ὅγκου αὐτοῦ.

Ἡδὴ περιοριζόμεθα εἰς τὰς περὶ αὐτοῦ κάτωθι κρίσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Μιστριώτη, καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Σακελλαρίδη, ἀμφοτέρων ἐγκυψάντων εἰς τὴν εὐσυνείδητον αὐτὴν μελέτην.

Ἡ «Ἀρμονία» θέλει δημοσιεύσει περικοπὰς τῶν ἀστέρων κυρίως, ὅστινες διέλαμψαν ἐν τῇ ἡμᾶς Ἀνατολῇ, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ τῆς Εφέσου, μετὰ τῶν σχετικῶν εἰκονογραφικῶν, ἀπὸ τῆς ἀντιδολεξήσεως τὸ σύνολον αὐτῶν.

ΟΙ ΕΠΤΑ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΑΚΗ

Εν Αθήναις, 2 Αυγούστου 1909

Αγαπητέ φίλε,

Μετα πολλῆς εὐχαριστήσεως ἔλαβον τὸ πολὺτιμον ὑμῶν ὄμῳν τὸ ἐπιγραφόμενον: «Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες τῆς ἀποκαλύψεως». Ἐν τούτῳ ἐθαύμασα τὴν ἄπειρον ὑμῶν φιλοπονίαν καὶ πολυμάθειαν καὶ δὲν διστάζω νὰ ὀνομάσω αὐτὸ ἀεθνικὸν ἔργον. Διότι πάντα τὰ συμβαλλόμενα πρὸς ἐτίρωσιν τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης εἶναι τοιαῦτα. Πέποιθα ὅτι θέλει διαμείνει ὡς θρησκευτικὸν μνημεῖον.

Μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης
Γ. ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ
καθηγητῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου

Εἰς κριτικὴν φασματοσκόπῃσιν δὲν τολμῶμεν νὰ ὑποβάλωμεν τοὺς ἑπτὰ Ἀστέρας τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ κ. Γ. Λαμπάκη, τῆς Ἀρισταρχείου ἐπιστήμης οὐ καταριθμούσης ἡμᾶς μετὰ τῶν μυστῶν αὐτῆς. Ἐκεῖνο ὅμως ὃ δικαιούμεθα καὶ ὀρείλομεν ποιήσασθαι ἀπέναντι ἔργου ἀνδρὸς ἀνήκοντος εἰς τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρισταθλῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐποχῇ, τῇ δυστυχῶς παμπτώχῳ εἰς ἑλλαμπρα ἔργα διανοίας, δὲν εἶναι πράγματι ἡ *rari nantes in gurgite vasto*, ὡς λέγει ὁ Βιργίλιος, ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐριτίμου «Ἀρμονίας» διὰ βραχέων ἐνφρασὶς τῆς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀρτιφανοῦς συγγράμματος τοῦ διαπρεποῦς χριστιανολόγου ἡμετέρας ἐντυπώσεως.

Ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἀδύνατον βεβαίως νὰ ᾖ διάφορος ἐκείνης, ἣν ἐκ τῆς μελέτης τῆς συγγραφῆς σχὼν ὁ σοφὸς ἐν τῷ Ἀθηνῶσι Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς τοῦ ἀρχαίου δράματος κ. Γ. Μιστριώτης, ἔφθη χαρακτηρίσας αὐτὴν «ἔργον ἐθνικόν». Καὶ πρέπει ὄντως πανελλήνιον ἀνάγνωσμα νὰ καταστῇ τὸ ἔργον τοῦ κ. Λαμπάκη, οὐχὶ μόνον διότι δι' αὐτοῦ περιβλεπτον καταλαμβάνει θέσιν ἐν τῇ διεθνεί τῶν χριστιανολόγων χορείᾳ ὁ Ἕλλην σοφὸς, ἀλλὰ καὶ διότι ἀποτελεῖ ἀληθὲς ἐντύφωμα διὰ πάντα βουλούμενον νὰ ἐξέλθῃ πρὸς στιγμὴν τῆς πεζότητος τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ νὰ ζητήσῃ ὀλίγην ψυχαγωγίαν ἐν τῷ εὐανθεῖ τῆς ἱστορίας λειμῶνι. Ἐστω δὲ βέβαιος πᾶς τις ὅτι, ἐγκύπτων ἐπισταμένως εἰς τὴν μελέτην τῶν ἑπτὰ Ἀστέρων, θὰ ἴδῃ ἐαυτὸν αὐτόχρομα χειραγωγούμενον ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. Λαμπάκη ἀνὰ τὰς κλειούσας τῶν οἰχομένων αἰώνων, τὰς ζωφερὰς μὲν καὶ ἀδιεξήγητους, εὐκρινεῖς δὲ καὶ εὐδάτους καθισταμένας χάρις τῷ τηλαυγεῖ τῆς ἐπιστήμης πυρσῷ, ὃν φέρει ἐν τῇ χειρὶ ὁ δαιμόνιος αὐτοῦ ξαναγὸς καὶ δοῦχος. Θὰ ἴδῃ ἐαυτὸν διατελοῦντα ὑπὸ τὴν γοητείαν τῶν θείων αὐτοῦ ρημάτων τῶν ἀνιψάδουσιν εὐκρίτων χεϊμοσίνων καὶ δι-

πῶν καὶ χρόνων ἀποστάσεις» θὰ ἴδῃ ἐκεῖ, ἔνθα ὁ ἀοπλος ἱστορικοῦ φακοῦ ὀρθαλμὸς δὲν βλέπει ἢ ἐρήμωσιν καὶ κατῆρειαν καὶ ἀμόρφους σωροὺς ἐρείπιων, ἀναθρώσκοντα, ὡς διὰ μαγείας, περικαλλῇ πτολίθερα γέμοντα ζωῆς καὶ κινήσεως, θέατρα σπουδαιότητων ἱστορικῶν γεγονότων καὶ θὰ ἐγκαταλίπῃ μὲν, ὁ ἀναγνώστης, καὶ πάλιν, τὸν ἔνθ' ἑν μετα τὸν ἄλλον, τοὺς κόσμους ἐκείνους ἐρείπια, φιλοξενοῦντα τὴν μόνωσιν καὶ τὴν ἀχθηδόναν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ βεθυθισμένα, ὡς πρότερον, εἰς ἄπλετον ἀπογνώσεως σκότος διότι ὁ οὐρανόπεμπτος αὐτοῦ Μέντωρ, πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῇ τῶν ἐρείπιων, ἵστησιν ἐπ' αὐτῶν τὸν χρυσάκτινα τῆς ἐλπίδος φάρον, πρὸς ὃν προσανατολιζομένη ἡ πολὺπληγικτος καὶ πολυπαθὴς τοῦ Γένους ἡμῶν σχεδία προώρισται νὰ καταχθῇ εἰς τὸν ἀκύμαντον αὐτῆς ὄρμον.

Ἐκ τῆς διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Γ. Λαμπάκη γενομένης νοερᾶς μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίας καὶ συνοδοιπορίας μου ἀνὰ τοὺς κόσμους τοῦ παρελθόντος τὴν ἄνω ἀτελῶς σκιαγραφηθεῖσαν πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ ψυχαγωγίαν ἀπεχομίσάμην τῇ δ' ἀπανταχοῦ φιλότῳ ὁμογενεῖᾳ καὶ δὴ τῇ κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν βιούσῃ ὑπὲρ ἧς κυρίως καὶ συντέτακται ἡ μεγαλῶνυμος αὕτη βίβλος ἐναπόκειται νὰ δικαιώσῃ αὐτὸν γενομένην τῆς ἐν αὐτῇ πνευματικῆς ἀμβροσίας.

Γ. Φ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
(Ιατρός)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐν τῇ Παρισίνῃ ἡφημερίδι «Σέλας» ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος αὐτῆς παραβάλλων τὴν ἐναντι τῆς Τουρκίας διπλωματικὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1877 πρὸς τὴν τοῦ 1909, δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἱστορικὸν ἐγγράφον ἐν τέλει τοῦ ὁποῖου ὁ ἀρθρογράφος ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔξυμνισθεῖσας δίδεν ἐναντι τῆς Τουρκίας κατὰ τὰ μετὰ τὴν ἀνακρίρυσιν τοῦ συντάγματος δημιουργηθέντα ζητήματα μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἡ Ἑλλὰς, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπαίξε τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν καὶ ἠνάγκασε τὸν ἀγγλὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν Δεδρύ, φιλότουρκον ὄντα, νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐδέχθη ἐν καλῶν μάθημα ὑπὸ τῆς Μικρᾶς Ἑλλάδος, διπλωματικῆς περινοίας καὶ αξιοπρεπειας.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Τουρκία ἐμπλακεῖσα εἰς τὸν μετὰ τῆς Ρωσίας πόλεμον ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ νώτὰ τῆς ἀπὸ ἐνδεχομένης Ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως, διότι καίτοι μικροὺς τοὺς φόβουδοντο τότε τοὺς Ἕλληνας καὶ μεταχειρίσθη πρὸς τοῦτο τὸν φιλοτουρκισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἄγγλου ὑπουργοῦ Δεδρύ.

Ὁ ἄγγλος ὑπουργὸς ἐπωφελοῦμενος προτέρως δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Τρικούπη, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ προέβαιεν εἰς κίνημα κατὰ τὴν Τουρκίαν καὶ θὰ διεσώζετο

δοῦχος. Θὰ ἴδῃ ἐαυτὸν διατελοῦντα ὑπὸ τὴν
γοητεῖαν τῶν θείων αὐτοῦ ρημάτων τῶν
ἀνιφάδεσσιν ἐοικότων χειμερίῃσι, καὶ δι-
ανύοντα, ἐν ἱλιγγιώδει τάχει, μηκίστας τό-